

De Praatvogel

September 2006

Groeten uit de Vogelwijk

De Praatvogel is een uitgave van de Stichting Wijkcomité Vogelwijk. De auteurs zijn zelf verantwoordelijk voor hun inbreng. Kopij wordt slechts marginaal getoetst door de redactie. De redactie behoudt zich het recht voor om kopij en ingezonden stukken niet te plaatsen dan wel in te korten.

"Stichting Wijkcomité Vogelwijk"

Ruud Stam (voorzitter) Van Eysingapark 10 tel. 515 30 40
sh552910@12move.nl

Elise Bosman (vice-voorzitter) Lijsterstr. 32 tel. 517 24 09

Noor Engbers (secretaris) Roodborststr. 29 tel. 515 29 89
trommeng@xs4all.nl

Jan van Doggenaar (penn.m.) Bosuilstr. 1 tel. 301 53 91
j.van.doggenaar@wxs.nl

Lydia Sterrenberg Lijsterstr. 5 tel. 515 49 95

l.sterrenberg@planet.nl

Bob Rogmans Lijsterstr. 30 tel. 572 61 49

bob.rogmans@hp.com

Hans Dirken Lijsterstr. 36 tel. 517 48 45

Redactie :

Hans Dirken *j.m.dirken@io.tudelft.nl*

Kees van den Aarsen *c.vd.aarsen@tiscali.nl*

Elise Bosman *ebosman@iclon.leidenuniv.nl*

Michiel Andeweg *michielangelo55@hotmail.com*

De praatvogel is ook in kleur te lezen via www.vogelwijk.nl

Voor donaties aan het wijkcomité gironummer: 3216458

Politie

- Wijkagent: dhr. Marco van Haalem ma & d i : 071 - 525 83 02
- Landelijk telefoonnr. (geen spoed): 0900-8844

Belangrijke telefoonnummers

- Geluidshinder Schiphol: 020 - 601 55 55
- Grofvuil: 516 55 01
- Gemeente Leiden Servicepunt woonomgeving: 516 77 52

Kopijdata Praatvogel

De Praatvogel verschijnt 4x per jaar. Kopij dient bij de redactie te worden ingeleverd uiterlijk op de volgende data:

- * Pasen : 1 maart
- * Zomer : 1 juni
- * Herfst : 1 september
- * Kerst : 1 december

Warm

Is het u ook opgevallen, dat kleine berichtje in de krant. “*De uitstoot van broeikasgassen loopt terug*” Dus toch? Komen we dan toch af van die klimaatverandering? Geen kokend hete julimaand meer? Nee zo simpel is het helaas niet. We zijn er nog lang niet. Wereldwijd gaat het zeker nog niet beter en als het overall beter gaat duurt het nog lang voor we de opwarming van de aarde stoppen.

Toch is het berichtje hoopvol. Het laat zien dat we niet machteloos zijn. Het laat zien dat besparing van energie kan en dat we fossiele energie kunnen vervangen door vernieuwbare energie. Dat we het gezamenlijk op kunnen brengen om er samen voor te zorgen dat we niet steeds meer fossiele energie gaan gebruiken.

Het is dan ook bijna symbolisch dat ons wijkfeest begon met aandacht voor dit aspect van onze manier van leven in de wijk. Hoe houden we het warm zonder het milieu meer te belasten. Daarvoor hebben we immers onze ecowerkgroep..... of hoe zit het met onze eigen verantwoordelijkheid? Wel het zal u duidelijk zijn, we moeten dingen samen doen. Samen doelen proberen te halen.

Samen was ook ons wijkfeest. We hielden het net droog, maar wat belangrijker was: het was een warm feest. Heel gezellig, nieuwe en oude gezichten en een fantastische organisatie. Allen die daar aan bijgedragen hebben heel veel dank!

En nu ik dit aan het schrijven ben zegt de radio dat er weer een paar mooie, warme dagen komen in september. Ik reken nog niet op zo'n mooie nazomer als vorig jaar. Maar wie weet wat de weergoden nog voor ons in petto hebben.

En als het dan weer koud wordt, dan zou het fijn zijn als we wat minder energie nodig hebben om het warm te houden. Ik denk dan vaak aan hoe het bij mijn ouders, zo'n vijftig jaar geleden toging.

Als mijn vader thuis kwam in de winter, dan liep hij even het hele huis door om gordijnen dicht te doen, deuren van kamers te sluiten waar we toch niet hoefden te zijn en waar dus niet gestookt hoefde te worden en er werd een lang dun kussen gelegd voor een deur die kierde. Dan pas werden de kachels opgepord. En als ik boven het licht voor niets liet branden, moest ik terug om het uit te doen.

Zou dit niet iets zijn om in ieder geval te doen om het warm te houden?

Ik raad u overigens niet aan om, zoals dat in de jaren vijftig gebruikelijk was, slechts een maal per jaar in bad te gaan. Onze neuzen zijn daar niet meer aan gewend en dan kan het zijn dat u toch wat minder warm wordt begroet.

Een sociaal en energetisch warm najaar gewenst!

Ruud Stam

Verslag van het wijkfeest

Wederom (voor de hoeveelste keer achtereen al weer ?) werd - dit keer in de middag en avond van zaterdag 26 augustus – het jaarlijkse wijkfeest gehouden. Luisterend naar de opmerkingen en afgaand op de vrolijke gezichten, was het weer een zeer geslaagde bijeenkomst. Vooraf waren er zorgen over de regen en de drassigheid en over de hoeveelheden die vooraf moesten worden ingekocht, aan hamburgers, wijn, fris, bier, knabbels, salades enz. Maar het weer zat mee, twee droppen regen en vaker straaltjes zon en een aangename temperatuur. De party-tenten dienden dan ook meer als versiering en markeringspunten voor de tap en voor de muziek. De belangstelling, stemming en consumptie waren opperbest en het wijkcomité kon de onderneming zonder financiële zeperd afsluiten.

Er was een gevarieerd programma, voor kinderen en volwassenen. Verder buitelde een hele massa kinderen af en toe over het gras met kennelijk een eigen programma. Al tijdens de opbouw startte rond drieën de eco-groep met een rondgang en uitwisseling over huiselijk energie-gebruik en isolatie. Op zoek naar besparingsmogelijkheden in de oud-bouw huizen –sommige huizen hebben de helft van de energiekosten van anderen- is een groep van 10 wijkbewoners langs een aantal van onze huizen gelopen. Zonnepanelen, zonneboilers, dubbelglas HR++, speciale boilers en vloerisolatie passeerden de revue. Als het koud wordt zijn we van plan deze tocht te herhalen, met thermometers gewapend! (Meer info bij Els: 5157643.)

Iets later kwam ook de ruilbeurs op gang, waar verzamelplaatjes en allerlei belangrijke speelfrutsels na fanatiek onderhandelen van eigenaar(tje) wisselden. Lommerlijk onder de grote linde stond de plek waar geld kon worden omgewisseld in de vogelwijkse geldwaarde “Twietjes” (1 Tw = 0,50 €). Voor 2 Tw bijvoorbeeld een pilsje, voor 1 Tw een glas fris en Tw 4 voor een Hamburger.

Het wedstrijd element begon dit jaar weer met de estafette-loop. Ploegen van vier die rond het plantsoen holden, aangemoedigd door vrienden, familie en door iedereen die even niet rende. Dit jaar deden er 10 teams mee, van groot tot klein. Hele families en straten waren vertegenwoordigd. Het jongste en dapperste team bestond uit Minouche, Eva, Feline en Loeka (ondersteund door meerennende vaders en moeders). Het was een spannende strijd! De eerste 3 plaatsen werden behaald door:

1	Anouk, Jan, John, Teije	4 minuten 16.69 seconden
2	Thomas, Liselot, Anne, Suzanne (de “birdies”, winnaars van vorig jaar)	4 minuten 19 seconden
3	Roel, Niek, Vera, Joost	4 minuten 21 seconden

De snelste individuele tijd werd gelopen door Ron: 1 rondje in 47 seconden! De prijzen bestonden dit maal uit kleurrijke bidons (die bijzondere flesjes om tijdens fietsen of joggen wat uit te drinken). Vlak erop kwam de bekroning van de Totempaal aan bod. Ruud Stam, voorzitter van ons Wijkcomité, hield een korte toespraak: “De totempaal is het middelpunt van de wijk, opgericht toen de nieuwbouw onze wijk zuidwaarts uitbreidde; de paal is tijdens een wijkfeest door velen beschilderd en een symbool van alle wijkbewoners geworden. Enige tijd geleden verdween de kop van de totempaal op mysterieuze wijze en nu wordt de bekroning hersteld”. Vervolgens beklom Michiel, getooid met hoge hoed en pluim de ladder, onder tromgeroffel en onder bezorgde blikken van omstanders, om de weer bevestigde top te onthullen.

Dus applaus en erna een onmiddellijke verhoging van de drankconsumptie op het hele plantsoen. Tim, onze traditionele wijk-DJ zorgde voor muziek van ‘elck- wat-wils’ op een niveau dat de conversatie nog overeind bleef. Alleen tijdens een Djembé trommel demonstratie moest ie pauze houden.

Het jaarlijkse wijkfeest kan niet zonder barbecue; ook met een vegetarische variant erbij. Dit keer ging het voederen en laven ook deels met professionele kennis :Iboe Tjilik, “De Salade-Bobs” en Blauwgrond. Het biertappen verliep soms echter wat amateuristisch-schuimend. Om verwijten of jaloezie van andere wijken te voorkómen, zullen we hier niet de enorme hoeveelheden melden die kauwend en drinkend, voor luttele twietjes, werden genoten. Wèl dat gebruikt wegwerpbestek enzo keurig door ieder in de prullen-bakken en –zakken werd gedaan. Het opruimen na afloop was dan ook doenlijk.

De quiz was er dit jaar weer, met veel enthousiasme, applaus en af en toe voorzeggen. Dit keer ging het over vogels en deden zowel duo’s van kinderen (10 – 14 jaar) als van volwassen wijkbewoners mee. De soepele leiding was aan quizmaster John, de bevallige assistente Djoeke beheerde de hoge hoed met lootjes en de strenge jury bestond uit “Dick en de twee Hanzen”. Het ging niet alleen om kennisvragen, maar ook om het herkennen van vogelgeluiden en –silhouetten en om het nadoen van vogels (Kees van de Praatvogel bleek een keiharde kraai!). Telkens probeerden twee duo’s elkaar te overtroeven door het juist om en om beantwoorden van vier vragen; soms van meer, als ze een gelijke score hadden na vier vragen. Het ging om kennis, gokken en een beetje lef en de vele toekijkers volgden met stijgende spanning de afvalrace. Tot verbazing en plezier van iedereen ging de prijs naar een duo van kinderen: Sanne en Lieselotte. Die kregen elk een exemplaar van het boek (met CD) van Dick de Vos over vogelgeluiden. De lijst met bijna 80 vragen en de bijbehorende “Waarheidslijst”, met antwoorden en wat toelichting, gaat waarschijnlijk weer ooit verschijnen op de website van de wijk [www.vogelwijk.nl].

Hierna was er nog ruim een uur voor na-consumeren en napraten in de groeiende schemering, maar in blijvende feeststemming. Vogelwijkers zijn soms rare vogels, maar gezellig feesten kunnen ze !

Hans Dirken

Winkels in de wijk

Vroeger, nu en straks

In 1926 werd begonnen met het bouwen van de huizen van de ‘oude’ vogelstraten tussen de Rijnsburgerweg en de plek waar even later de Anna-kliniek zou verrijzen. Dat betekende dat er achter de oudere huizen van de Rijnsburgerweg een nieuwe buurt ging komen. Het was bedoeld als een woonbuurt en buiten voornoemde Annakliniek waren er geen grotere bedrijven of instellingen gepland. Een woonwijk betekent dus ook veel bewoners en gezinnen die winkels e.d. nodig hebben. Er woonden ook vele onderhuurders in de woningen, vaak twee gezinnen in één woonhuis om de huur dragelijker te maken of verhuren aan studenten of verpleegsters en dat vergrootte het aantal en dus ook de behoeften.

Eenvoudiger leven: Tachtig jaar geleden waren de consumptiepatronen ook aanzienlijk eenvoudiger. Jongeren van nu kunnen zich moeilijk een voorstelling maken van de bescheiden wijze van voeden, kleden, ontspannen enz. Stel je voor: dikke boterhammen met weinig beleg, dagelijks pap, weinig of geen vlees; geen frisdrank, snoep was uitzonderlijk; dikke kleding die dagen, zo niet weken, achtereen werd gedragen; een woonhuis had meestal maar één watertappunt en uit die kraan kwam alleen maar koud water; geen televisie, telefoon, noch was- of afwasmachine, maar wel misschien een radiootje. ’s Ochtends alleen handen en gezicht wassen met wat koud water en gewoonlijk eens per week een vollediger wasbeurt bij een teiltje warm water. Ontspannen door lezen, spelletjes samen aan tafel en veel buitenspelen op de rustige straat; geen auto maar veel lopen of fietsen of met de tram op de Rijnsburgerweg. Geen centrale verwarming, maar een of twee kolenkachels en wat warmte in de keuken van een fornuis, gaspitt of “petroliestel”. Naar huidige maatstaven hadden zelfs de rijkere het arm. De Vogelwijk was in zijn begin geen armenwijk, maar zeker geen echte middenstandswijk; er woonden “betere arbeiders”, onderwijzers en ambtenaren, met ertussen af en toe een middenstander, dokter of professor. De Raadsherenbuurt was echt wat sjieker. Hoe kwam men in die tijd aan de dagelijkse spullen? Dat verliep volgens een heel ander patroon dan tegenwoordig. Kopen en bevoorraden gingen via drie verschillende manieren: Buurtwinkels, thuisbezorging en eigen productie.

Buurtwinkels: Traditioneel was er in elke wijk een melkzaak te vinden, een groentenwinkel, kruidenier, bakker en sigarenzaak; vaak was er ook een slager. Soms waren er twee van dezelfde soort in een wijk. Het kwam vaak voor dat de protestantse klanten naar hun geloofsgenoot-kruidenier gingen en de katholieken naar de andere, de roomse buurtkruidenier. Daarnaast waren er soms andere, meer specialistische zaken, die een wat groter afzetgebied nodig hadden, zoals schoenmaker, textiel/garen-en-band e.d. Het was dus alles kleinschalig en, ondanks het feit dat er wel grotere concentraties van winkels in het stadscentrum begonnen te ontstaan (waaronder warenhuizen), was de gemiddelde afstand tussen woonhuis en winkel gering. Die winkels waren begrijpelijkerwijs ook klein. Soms was het niet meer dan een huidige voorkamer; diverse voorraden bezetten ook stukjes van het woonhuis, tuin of binnenplaats (Zie de huidige indeling van Groentenzaak Wetselaar). In hoekhuizen waren vaak zulke zaken (in wat ouder nederlands en in modern Duits betekent “winkel” dan ook “hoek”). Dat gold ook voor de Vogelwijk, waar vooral op de hoeken van de Lijsterstraat winkeltjes te vinden waren. Een buurtwinkel werd door man en vrouw gerund; soms door de vrouw alleen, die bij het horen van de bel aan de winkel deur haar huishoudelijke taken even onderbrak. Het ging om kleine verdiensten en toch veel uren werken. Woensdagavond bijvoorbeeld vulden kruidenier en echtgenote vele pondzakjes van grauw papier met suiker; ook de kinderen werden vaak voor klussen van de winkel ingezet, voor bezorgen en routinewerkjes in de winkel.

Thuisbezorging: We hebben tegenwoordig nog de SRV van de onvolprezen Peter van Haaster aan huis en een enkele thuisbezorgende groentenman. Tachtig jaar geleden – en dat duurde voort tot nog vlak na de tweede wereldoorlog – kwamen zo goed als bij ieder huis een flink aantal

lieden langs met een duwkar (bakker), bakfiets, paard-en-wagen of met de zogenaamde “slagersfiets”(een fiets met steviger frame en een forse mand voorop). Ondanks de aanwezigheid van voornoemde buurtwinkels kwam de slager de bestellingen thuis brengen, verscheen de groentenman, de melkboer om litertjes melk te tappen; leverde de schoenmaker zijn reparaties af; was er een visboer, een eierboer, soms een aparte kaasboer, maar ook één of meermaals ’s-jaars een kolenboer (veel van die langskomende leveranciers werden ”- boer” genoemd). Het assortiment van sommige van die leveranciers was nogal smal, zoals alleen maar die kaas of aardappels. Enkele malen per jaar verscheen er een wagen voor de verkoop van borstels, zeep en peterolie en kwam er een scharensliiep om de messen te scherpen; in de zomer kwam regelmatig een ijscoboer langs. Velen van die thuisbezorgers hadden ook zelf elders een buurtwinkel, waarin onderwijl ‘moeders’ de scepter zwaaide.

Eigen Productie: Ofschoon veruit het meeste van de behoeften via die voornoemde buurtwinkels en thuisbezorging werden voorzien, was er toch veel meer dan tegenwoordig ook sprake van aanvulling door zelf wat groenten te kweken in tuintje, volkstuintje of door dit van familieleden en kennissen te betrekken. In het voorgaande bleek dus al dat er weinig reden was om buiten de buurt te gaan shoppen. Het gezellig een middagje winkelen in Leiden centrum behoorde dus nog niet tot de ontspanningsgewoonten. Daar was ook weinig tijd voor, met die toenmalige 48-urige werkweek, vaker wat grotere gezinnen en het gebrek aan huishoudelijke hulpapparatuur. Maar bijvoorbeeld, als je neef indertijd schoenmaker was, ging je wel uit familiesolidariteit en wegens de korting voor je schoenreparaties naar hem toe, ook als dat aan de andere kant van Leiden was.

Welke winkels in de oude Vogelwijk?: Via eigen herinneringen, wat rondvragen en wat oude verhaaltjes in De Praatvogel hebben we veel achterhaald, maar we zullen waarschijnlijk niet volledig zijn. Sommige winkels waren er bijvoorbeeld heel kort en in sommige panden wisselde de aard van de winkel. Om te beginnen waren er verscheidene kruideniers: De Spar van mevrouw Blom, later van Jacques Zwetsloot, op Lijsterstraat 9 en dan was er op Lijsterstraat 25 een Sperwer van mevrouw van de Broek, later van Brandt en tenslotte van Diemel,. Korte tijd was er ook een kruidenierszaak in Lijsterstraat 10 en wel van Mevrouw Verplanken. Kort, want zelfs bij kleinschaligheid bleek drie Vogelkruideniers teveel. Op die plek werd erna een slagerij ingericht, maar ook die bleef maar vier weken open en verdween naar de Herenstraat (v.d.Berg). Er was een melkzaak van Rosdorf en later van l’Ecluse, op Merelstraat 11 (laatste had wegens zijn matige uiterlijk de bijnaam “moeder’s mooiste”). Naast De Spar was er de sigarenzaak van Kingma, erna zat Bus erin en tenslotte was die van Francine en Boudewijn Merbis. Op Lijsterstraat 30 was er een herenkapper, later en tot voor enige jaren terug de dames- & herenkapsalon van Dofferhoff. Een aantal jaren was er een fietsenzaak op de hoek Merel-Lijster, eerst van Remmerswaal later van van der Laan. De groentenzaak van Varemijer op Lijsterstraat 30 werd later die van Wetselaar. De schoenmaker Leeflang was op Leeuwerikstraat 7 en de Wasserij van Dieben was in het witte huisje van de Nachtegaallaan bij de Rijnsburgerweg. De nu nog bestaande matrassenfabriek van Edek , op Merelstraat 1, had vroeger een etalage op Lijsterstraat 12 en de Klerk leverde toen ook meubels en gordijnen. Ook hoort eigenlijk bij dit lijstje dat bloemenman Rinus (bijnaam “12½ cent”; bijna elke bos kostte zoveel) altijd met zijn kar stond op de hoek Rijnsburger-Lijster en dat, na het rondventen elders, lange tijd de viskar van Zwetsloot voor de fietswinkel stond. De enige winkel, die dus – en dat alleen maar voor de zaterdagen – is overgebleven, is de groentenzaak van Ron Wetselaar.

De verschillen en hoe verder?: In zo’n halve of driekwart eeuw verandert het aanzien van het dagelijkse leven dus wel aanzienlijk. Indertijd: meer bewoners per huis, primitiever voorzieningen thuis en eenvoudige leef- en consumptie-gewoonten; rustige straten waar men veel speelde en elkaar veel beter kende. Het aanschaffen van dagelijkse spullen gebeurde ook dus anders: veel kleine winkels in de buurt en veel thuisbezorging, weinig of geen shoppen in een winkelcentrum. De eerste supermarkten verschenen pas na de jaren vijftig, tegelijk met het wegtrekken van de buurtwinkels en het begin van de concentratie van winkels in winkelstraten, -centra. Zal onze Vogelwijk over enkele jaren geen enkele winkel meer over hebben ? Ieder hoopt dat Ron Wetselaar blijft en er zal altijd wel her en der iets als een pedicure of thuiskapper blijven. Door het gemak van de personenauto zal het bezoeken van winkelcentra niet spoedig

eindigen; de klassieke warenhuizen schijnen wat moeilijker te overleven, maar de “malls” of winkelpassages hebben de toekomst. Of valt misschien, mede door de veroudering van de bevolking, weer te verwachten dat ook de thuisbezorging, bijvoorbeeld van maaltijden of bestelpakketten, weer gaat toenemen? Er zijn al mogelijkheden dat de ijskast zogenaamd “intelligent” is en de voorraden telt, bijhoudt en zelf een signaal naar een superwinkel zendt als aanvulling nodig is (wel uiteraard volgens het program dat de huisvrouw/man heeft opgegeven). We kunnen best wat nostalgisch doen over die tien winkeltjes in die vroegere, gezellige Vogelwijk, maar tijden veranderen nu eenmaal (en wij eveneens!) en eigenlijk zou niemand meer terug willen naar die oude, toch echt primitiever leefwijzen en toestanden (ondanks de huidige volgeparkeerde straten, de haastigheid en de verveling bij overvloed?).

Ria Groen, Rietje de Wolf en Hans Dirken

Schoonmaak & Opfleuren

“Pimp up the neighbourhood” *oftewel* **SCHOONMAAK- & OPFLEUR ACTIE:**

De traditionele schoonmaak- & opfleuractie zal ook dit jaar weer plaatsvinden in de herfstvakantie, en wel op **woensdag 25 oktober**. Alle kinderen en volwassenen die het leuk vinden om te komen helpen zijn van harte welkom. Het programma start om 10.00 uur (verzamelen bij de totempaal in het Vogelplantsoen) en rond 12.00 uur gaan we met alle -bij voorbaat zeer gewaardeerde- hulpploegen én de groenmensen van de gemeente Leiden pannenkoeken eten in de speeltuin...

- ➔ Gezocht: ongeveer 12 pannenkoekenbakkers die de avond tevoren of de dag zelf een stapel pancakes willen bakken.
- ➔ Ook zoeken we iemand die tijd/zin heeft om op woensdag 25 oktober een groepje kinderen te begeleiden.
Je/u kunt je/zich hiervoor opgeven bij Noor Engbers (zie binnenkant Praatvogel).

Elise Bosman

Jeugdtribune

Dit is weer de nieuwe papegaai met verslagen over het wijkfeest en de verbouwing van de speeltuin, maar dit keer ook nog een onderzoek naar de auto's in de wijk, nieuw is dit keer dat jij je mening kan geven. Wil jij dat ook dan moet je mailen naar michielangelo55@hotmail.com

De speeltuin gaat vanaf september plat en er komt weer een volledig nieuwe speeltuin.

Dit doen ze omdat de oude speeltoestellen onveilig zijn. Een veilige, leuke, en leerzame speeltuin word het dus.

In september beginnen ze al met verbouwen, dus je kunt niet altijd meer buitenspelen.

Auto onderzoek.

Zondag 17:00 van alle straten die zich voegen naar de symmetrieas van de Lijsterstraat

kleur	Aantal		Jouw mening
Rood	31	<p>Veel mensen uit de vogelwijk hebben een auto. Sommige hebben er zelfs twee.</p> <p>Dat is niet alleen duur en slecht voor het milieu, er zijn ook een andere manier om overal te kunnen komen. Zo kun je een abonnement nemen op bedrijven als green wheels. Dat zijn dingen die ouders er aan kunnen doen, maar jij kunt ook iets doen! Skatend, steppend, lopend of fietsend naar school bijvoorbeeld.</p>	 <p>Ik ben Victor en ik ben gek van vliegtuigen. Omdat het zo'n een leuk idee is. Daarom wil ik ook piloot worden. Van auto's ben ik niet zo heel erg gek, ze zijn niet zo erg bijzonder. De auto's in de Vogelwijk rijden te hard, dat merken we als we met zijn allen buiten spelen. Vooral als we met de skelters spelen. Ik zou willen dat ze minder hard rijden en maximaal twee auto's per huis, maar liever één. Verder moet iedereen zich aan de verkeersregels houden!</p>
Wit	10		
Blauw	69		
Groen	35		
Zilver/ Grijs	40		
Zwart	35		
Goud	7		
Green wheels	1		
Overigen	4		
Totaal	239		

Wijkfeest

Zoals ieder jaar was het wijkfeest weer geweldig!

Lekker eten en drinken, een DJ, een quiz waar dit jaar ook jongeren aan meededen en een hart loop wedstrijd.

Dit jaar mocht ik zelfs de kroon van de totempaal onthullen!

Hij was er op een of andere manier afgefallen, maar nu staat hij er weer veilig op.

Naast dat was er weer een ruilbeurs, van fietsen tot schelpen, alles kon je ruilen.

DZB Boomkwekerij

“Groen-en-Kwekerij” van DZB aan de Nachtegaallaan

Voortzetting van de reeks over de instellingen in onze Vogelwijk

In de Praatvogel van juni '06 werd wat verteld over de manege Moedig Voorwaarts; de burens daarvan zijn de Groen-en-Kwekerij afdeling van DZB.

De Nachtegaallaan is de groenste zijde van de driehoek van wegen waarbinnen onze Vogelwijk ligt. De Wassenaarseweg is maar een pietsie minder groen, maar de Rijnsburgerweg moet het vooral doen met wat bomen in de tuinen en op de

stoepen. Dat groene van de Nachtegaallaan is niet alleen bijzonder wegens het uitzicht op de grote wei van Bremmer, maar ook doordat er op twee plekken veel groen wordt gekweekt: op de volkstuin Het Zonneveld en bij de kwekerij van DZB. Een andere keer hopen we het te hebben over Het Zonneveld, maar nu over deze afdeling van DZB (de Zijl bedrijven). De kwekerij bezet met z'n 4 hectares weliswaar meer gebied van de gemeente Oegstgeest dan van Leiden en steekt dus een heel eind uit naar Endegeest, maar de ingang van Kwekerij en Groen is aan de Nachtegaallaan, het adres is daarvan ook nummers 41/43. Bovendien valt het DZB bedrijf grotendeels onder de gemeente Leiden.

DZB:

De Zijl bedrijven heten zo, omdat die als instelling aan het water de Zijl, aan de oostkant van Leiden, begonnen zijn. Het hoofdkantoor is aan de Le Poole weg; dat is naast de spoorlijn Lammenschans-Alphen a/d Rijn, vlakbij de spoorbrug over en oostelijk van het Rijn-Schiekanaal (dat wat noordelijker de Zijl gaat heten). DZB is een grote werkgever in Leiden, met een 1500 medewerkers. Het kent een zevental afdelingen, onder meer: Metaal, Grafisch Centrum, Chocolaterie en Foodverpakking (daar worden o.a. de chocolaatjes van de Baronie gemaakt en verpakt), Contractcatering, Schoonmaak en Onderhoud. Daarbij hoort dus ook de afdeling Groen en Kwekerij en die is maar deels gevestigd aan de Nachtegaallaan. Wel is daar de kwekerij met een 55 medewerkers en is het huisje Nachtegaallaan 41 voor een 20 hoveniers. De groenafdeling is nog op verschillende andere plekken gevestigd, vaak dichtbij het groen dat moet worden onderhouden.

DZB is een speciaal bedrijf dat valt onder de wet sociale werkvoorziening (WSW). Vroeger noemden we dat wel sociale werkplaats, maar tegenwoordig werkt het bedrijfsmatiger dan

vroeger en dient het met z'n gesubsidieerde arbeid toch zoveel mogelijk marktconform te opereren en opdrachten binnen te halen. Het is een organisatie ten dienste van de gemeenten Leiden, Leiderdorp en Voorschoten. Het is voor mensen die moeite hebben om een plaats te veroveren op de vrije arbeidsmarkt en die bij DZB werkervaring kunnen opdoen en dit soms ook kunnen combineren met opleidingen. Het ideaal is natuurlijk de doorstroming naar de gewone arbeidsmarkt, maar dat is vaak niet mogelijk en velen blijven. Het gaat bij DZB om het verrichten van zinvolle arbeid, maar de ontwikkeling van mensen staat voorop. Er bestaat een gemeentelijk "Centrum voor Werk en Inkomen", dat een zogeheten WSW-indicatie kan verlenen aan een persoon. Om vervolgens bij DZB te komen, is er helaas een forse wachtlijst te doorlopen van wel honderd of meer. De leeftijden variëren van 15 tot 65 jaar. Er wordt gewerkt op DZB bedrijven zelf of het verloopt via detachering/uitzending, bijvoorbeeld via "opstap banen" bij andere bedrijven.

De afdeling Groen en Kwekerij aan de Nachtegaallaan:

De hoveniers, die hun uitvalsbasis hebben vanuit het woonhuisje Nachtegaallaan 41, werken in parken, speeltuinen, bedrijfsterreinen, maar ook wel in particuliere tuinen. Het onderhoud van grotere eenheden wordt soms gedaan in samenwerking met de afdeling Onderhoud van DZB. Het woonhuisje fungeert nu voornamelijk als kantine; vroeger was het een tuinmanshuisje van het landgoed Endegeest. Johan de Kleuver is de teamleider van de nachtegaalse hoveniers. Het is aardig te weten dat het onderhoud van ons Bos van Bosman ook in handen is van DZB.

De kwekerij ernaast heeft dus meer medewerkers (onder wie ook regelmatig stagiaires van scholen) en beslaat ook een veel groter areaal. Voor de buitenteelt van planten liggen er een 2 hectare aan bedden en er is ook nog een 2500 m² aan kassen. Daarbij nog schuren om binnen te werken aan de plantjes, om karren te laden en lossen e.d. De kwekerij was vroeger de Stadskwekerij, maar nu dus van DZB. Er worden vaste, meestal meerjarige planten gekweekt. Stekken en bollen worden er opgepot. Stekplantjes en zaadplantjes worden ingekocht en opgekweekt tot ze het formaat hebben om in de winkel te worden verkocht. Die verkoop geschiedt niet door DZB zelf, maar via toelevering aan handelaars. De voornaamste klant is

Griffioen te Wassenaar; een andere klant is gespecialiseerd in grote plantenbakken voor balkons, terrassen e.d. Zaad en stek komt via Nederlandse tussenhandel vanuit de hele wereld, zoals Kenia, Zuidamerika en Israel; ook de potgrond komt meestal van andere Europese landen, zoals Ierland, Finland en Duitsland. Ondanks die mondiale toelevering gaat het bij de DZB kwekerij niet zozeer om bijzondere en dure planten; wel om een grote variëteit, waartussen dan toch wel orchisachtigen en een Sibirische edelweiss schuil gaat. Paul Luiten en Kees de Winter leiden het groeiende team en hebben zowel veel hart voor hun mensen als voor hun planten. De sfeer van werken en met elkaar omgang is dan ook voelbaar goed. Wat voor hen ook belangrijk is is de mileu-gerichtheid van hun bedrijf. Er worden vooral biologische middelen gebruikt en maar zelden chemische, terwijl de forse waterhuishouding voor grond en plant ook voornamelijk via hergebruiken gaat.

DZB en de Vogelwijk:

De meeste DZB-ers komen uit Leiden, maar slechts een enkele Vogelwijker werkt er. Er is verder geen bijzondere band met onze Vogelwijk. De plek ligt dan ook wat aan de zijkant van de wijk. Er is nog geen open dag geweest voor de wijkbewoners, maar dat wordt toch wel een aardig idee gevonden. Er verschijnt soms wel eens een groepje vanuit het Rijnlands Revalidatie Centrum, de grote buur. Met een andere buur, het volkstuincomplex Het Zonneveld, is er wel regelmatig contact. Dat gaat dan over bomen op de grens of over het beter richten van de automatische (een kwekerij is in feite een continu bedrijf !) sproeiers. Of er ook stekkie worden uitgewisseld, is Uw rapporteur niet bekend. Als U als wijkgenoot daar langswandelt of -fietst, is het goed om te weten dat aan de groenheid van onze wijk nog eens extra wordt bijgedragen door die vele kwekers en hoveniers.

Hans Dirken

Renovatie Speeltuin

Op 4 september is er aanvang gemaakt met de renovatie van de speeltuin. De grondwerkzaamheden worden door de DZB verricht.

Gedurende ongeveer 3 maanden zal de speeltuin niet toegankelijk zijn. Wel vinden er nog steeds activiteiten plaats in het gebouw.

Op de site www.vogelwijk.nl zal regelmatig verslag gedaan worden van de werkzaamheden.

DZB Boomkwekerij

Open tuinendag 25 juni 2006

Plantenpoëzie of Tuinendagblues ?

Met ongeveer 13 opengestelde tuinen verspreid over de gehele Vogelwijk, inclusief een tuin gelegen in het volkstuintencomplex, kregen we op deze zondagmiddag toch weer een behoorlijk aantal tuinofielen (jardiniers?) op de been. Eén van de voorwaarden voor een geslaagde middag denk je dan, is een zonnige middag. Maar als dat teveel gevraagd is, in ieder geval een middag zonder regen. Helaas het mocht niet zo zijn. Tegen tweeën zag de lucht er al somber uit en ja hoor, om 14:00 uur begon het te druppelen. Om voorlopig niet meer op te houden. Toch kwamen er rond die tijd juist de eerste gasten langs met tuinbeschrijving in de hand en paraplu boven het hoofd.

Misschien dat niet iedereen zo uitgebreid bleef als op een zonovergoten dag en misschien werden niet alle tuinen door iedereen bezocht, maar we mogen niet mopperen: tot 17:00 uur bleven toch

gestaag de regen trotserende bezoekers onze tuinen binnen stappen. Natuurlijk waren er veel Vogelwijkers onder de bezoekers, maar er zijn toch altijd weer bezoekers die van heinde en verre de tuinen bezichtigen. Zo zijn er zelfs bezoekers uit Friesland gesignaleerd! Ook nieuw waren de tuinen uit de “nieuwe” mezenstraat nieuw in het circuit.

Als afsluiting van de middag verzamelden wij - als gastheren en -vrouwen - ons om 17:00 uur bij Herman en Bert, de initiatiefnemers van deze leuke middag. Onder het genot van drank en spijs maakten we (hernieuwd) kennis met elkaar en wisselden we onze ervaringen uit. Het regende nog altijd. Maar dat vermocht ons niet tegen te houden een rondgang te maken langs elkaars tuinen.

Daar konden we zelf aanschouwen wat de bezoekers allemaal al gezien hadden: van bonte pracht via strak Japans naar de tuin met een heus bospad erin. Van wild naar gecultiveerd, of andersom in veelkleurige kleine paradijsjes. Van landgoedje tot uitvergroete bloembak of Engelse stijl. En niet te vergeten de garage art, the myth of the blue bird way.

Wij gaan u lekker niet vertellen waar dat was. Dan had u zelf maar moeten komen kijken! En dat zal misschien nog wel een paar jaar duren. U bent dus gewaarschuwd. Passief of actief: meedoen loont de moeite! En wellicht houdt u er nog een goed advies of een leuk stekkie aan over.

Tinie van der Tang &
Jan van Doggenaar

De mezen

Vogels uit onze Wijk, deel 11

Met de Vrolijke Vogelquiz nog vers in het geheugen, richten we de aandacht dit keer op een bekende vogelfamilie: de mezen. Aan de mezenstraat herken je dat de naamgevers van de straten in de buurt geen vogelkenners waren.

Je zag dat al een beetje aan straatnamen als leeuwerikstraat (in plaats van VELDleeuwerik), of aan de lijsterstraat (in plaats van ZANGlijster). Maar goed, dit valt nog te vergeven, maar aan de mezenstraat valt de namenbedenkende ambtenaar door de mand. Anders had hij het wel de oolmezenstraat genoemd, of de pimpelmezenstraat. Zelfs zou hij (vast een hij) nog hebben kunnen kiezen uit de kuifmees, zwarte mees, of de buidelmees, om er maar een paar te noemen. Maar goed, we moeten het ermee doen en in combinatie met de dubbele ee op het naambordje staat het erg gezellig.

Kool- en pimpelmezen komen veel voor in de wijk. De koolmees kent u wel: het zijn niet al te grote vogels met een zwart-geel verenkleed. Midden op de buik loopt een zwarte 'stropdas'. Bij mannetjes is die streep dikker dan bij de vrouwtjes. Zo kun je ze goed uit elkaar houden. Ook het geluid klinkt veel in de wijk. Tijdens de vogelquiz merkten we al dat de geluiden een stuk moeilijker zijn. En dat terwijl de koolmezen het ons zo makkelijk maken. Het zijn stuk voor stuk simpele liedjes van niet meer dan twee of drie verschillende noten: een hoge en een lage. Maar door variatie en tempowisselingen lijkt het een heel repertoire.

ta-ta-TIE, ta-ta-TIE, ta-ta-TIE enz. Of TIE-tuu TIE-tuu TIE-tuu enz. Net een kind dat pas heeft leren blokfluitspelen en met twee of drie grepen allerlei liedjes ten gehore brengt. Zo gaat het vooral in de lente onophoudelijk voort.

van de "milieubaan" lijkt voor ons Vogelwijkers ons insziens echt een verbetering te zijn. De rust is grotendeels wedergekeerd. Dat nu anderen in de herrie zitten, daar hebben we het maar niet over.

Wonen in de Vogelwijk nodigt uit tot het krijgen van kinderen. Onze drie kinderen hebben het erg naar hun zin in de wijk en willen absoluut nergens anders meer wonen. We maken dan ook optimaal gebruik van de faciliteiten. Zo zitten we regelmatig in de speeltuin, die leuk is voor jong en oud. We wachten met spanning de aankomende renovatie af. De verwachtingen zijn in ieder geval hoog gespannen. Verder wordt er gevoetbald op het veldje en wordt steeds meer op straat gespeeld met vriendjes en vriendinnetjes. De jongste zit "op Ria". Ria is de leidster van de peuterspeelzaal in de speeltuin. De oudsten zitten "op school", de nabij gelegen Woutertje Pieterse.

We hebben ons huis inmiddels toch maar grondig verbouwd. Zo hebben we op zolder een extra badkamer gemaakt en een lichtkoepel aangebracht, waardoor de zolder een lichte ruimte is geworden. Verder hebben we onze woonkamer met 2,5 meter uitgebreid en de keuken bij de woonkamer betrokken. Deze extra ruimte kunnen we heel erg goed gebruiken met onze opgroeiende kinderen. De tuin is vanzelfsprekend navenant kleiner geworden, maar omdat de kinderen steeds meer richting veldje, eigen kamer en vriendjes trekken is dit niet zo'n probleem.

Over de sfeer in de Vogelwijk hebben we het hier nog niet gehad. Vooral de gezellige en open sfeer en de gemakkelijke omgang met burens en medebewoners, zonder te veel op elkaars lip te zitten, spreekt ons erg aan. We hopen hier nog vele jaren in de Vogelwijk te kunnen wonen.

Wist U dat ...

- de laatste maanden het hoorbaarste vogelgeluid in onze wijk dat van zilvermeeuwen is (die kennelijk door hun gekrijs vergeten dat ze op het strand thuishoren)...
- op de provinciale risicokaart er in onze Vogelwijk alleen maar het COA, enkele scholen en een niet bestaand hotel staan aangegeven als punt van aandacht bij een ramp...
- de mare gaat dat het (verboden) inrijden van de Nachtegaallaan vanaf de Rijnsburgerweg zal worden afgeschrokken door zó'n gemene drempel, dat er van de goede rijrichting ook niet meer gebruik zal worden gemaakt (gelooft U dat?)...
- de Canadese ganzen onze wei van Bremmer zo'n beetje schijnen te hebben overgenomen...
- het "Bremmer wandelpad" langs de speeltuin naar Endegeest in dit najaar toch gaat worden aangelegd, ondanks bezwaren van enkele omwoners...
- de organisatoren van het wijkfeest onlangs een dag vooraf bij de bewoners aan het Vogelplantsoen een briefje in de bus deden met een vraag om begrip, bereidheid om direct iets tegen eventuele overlast te doen en met een herhaalde uitnodiging tot deelname aan het feest...
- er geen overlast door het wijkfeest werd gemeld, maar dat het er wel weer reuze gezellig was...
- er na de geslaagde Vogelwijk-quiz vorig jaar en de Vrolijke Vogel Quiz dit jaar, geopperd wordt volgend jaar een quiz over planten, bomen en bloemen (niet: "en bijtjes") te houden (wie neemt die handschoen op?)...
- ons aardige centrale parkje het "Vogelplantsoen" en soms weer het "Anna plantsoen" wordt genoemd, maar dat het wegens de vier omliggende straten eigenlijk het "Bosvinkmezerik plantsoen" had moeten heten...
- dat half oktober weer de schoonmaakactie van het Bos van Bosman, met pannenkoeken of pannekoeken, gaat plaats hebben voor onze kinderen, begeleiders en de gemeentelijke groenmensen...
- het niet eens zo eenvoudig blijft zonder onze gebruikelijke columniste Nel van der Steen deze rubriek te schrijven...
- nu de kinders weer naar school en wij weer naar het werk zijn, alles weer normaal, regelmatig en vogelwijks wordt.

ALL YOU CAN EAT & DRINK!

€ 19,95

Ja, U leest het goed!

Op Zat.- en Zondagen,
van 18.00 tot 20.00 uur,
kunt U bij ons onbeperkt
eten en drinken.

- * Surinaams, Javaans, Hindoestaans buffet
- * bier (tap), frisdranken, wijn, koffie & thee
- * tussen 18.00 en 20.00 uur
- * vooraf reserveren
- * gezellige tropische sfeer
- * kinderen tot 12 jaar halfgeld

Surinaams, Javaans, Hindoestaans
Specialiteiten Restaurant

BLAUWGROND

(Voorheen Posthof)
Wassenaarseweg 1- 2333 AR Leiden
Tel. 071-5172853